

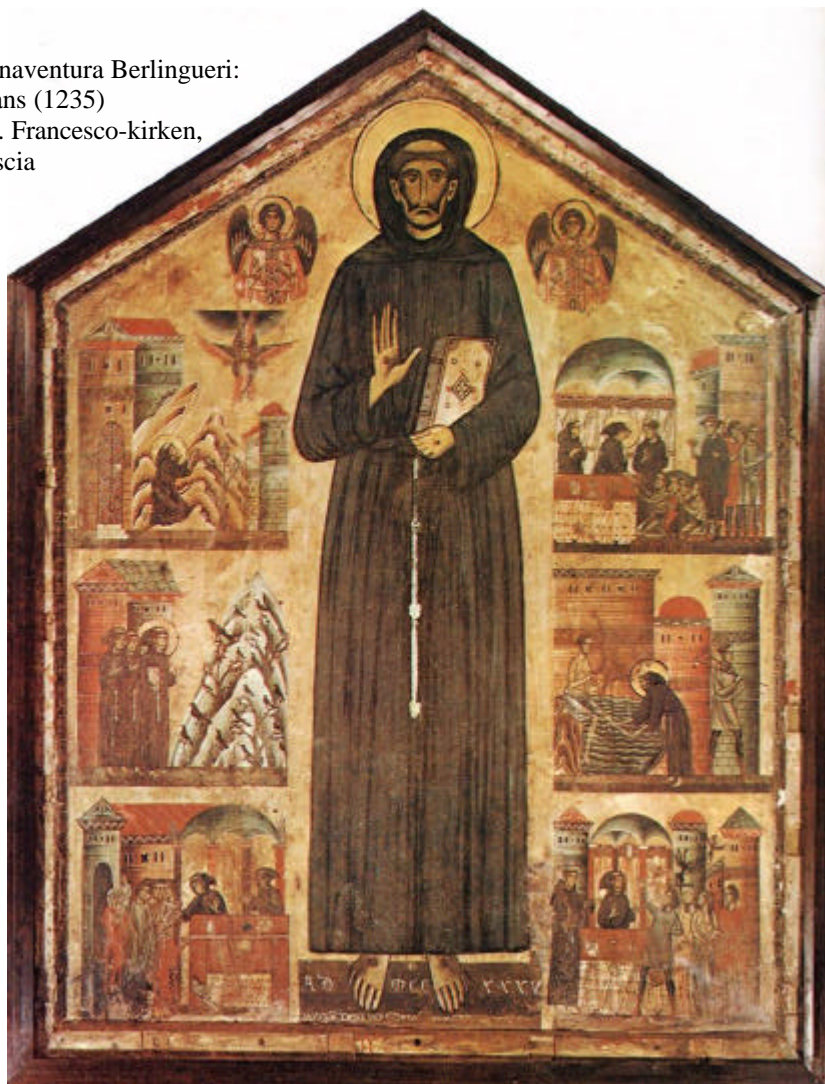

Nyt fra **ASSISI-KREDSSEN**

Juli 2003

nr. 39

Bonaventura Berlingueri:
Frans (1235)
I S. Francesco-kirken,
Pescia

INDHOLD:

Løgumkloster-weekend	<i>side 3</i>
Formandens beretning	<i>side 5</i>
Om Årsmødet	<i>side 6</i>
Referat af generalforsamling	<i>side 9</i>
Regnskab	<i>side 10</i>
Pilgrimsrejsen	<i>side 12</i>
Anmeldelse	<i>side 16</i>
Efterårsrejse	<i>side 18</i>
Ingerborg Pedersen in memoriam	<i>side 19</i>
Bestyrelsen	<i>Bagsiden</i>

ASSISI-KREDS DATOER

19.– 21. september
Løgumkloster-weekend
3. - 11. oktober 2003
Assisi-rejse
22. november:
Efterårsmøde
Kristian Høeg: Den ortodokse kirke

**Kontingent 60 kr
giro 225 19 49**

Assisi-Kredsen
v/ Lotte Abel, Sandbygårdvej 31,2.tv.
2700 Brønshøj

Læs om oplevelser-
ne på forårsrejsen
2003 i næste num-
mer af "Nyt fra Assi-

WEEKENDTUR til Løgumkloster fred. d. 19. - sønd. d. 21. sept. 2003

Pris pr. person incl. busrejse, overnatning og pension

Dobbeltværelse kr 1.500

Enkeltværelse kr 1.800

Afrejse: Enghave Station fredag ca 14
 Sønder Boulevard

Hjemkomst: Enghave Station søndag kl 19.00 (ca.)

Yderligere oplysninger: Marianne Plum

Tilmelding samt mødeafgift senest 31. august

i check / giro 225 1949

til Assisi-Kredsen v. Lotte Abel

(adresse se bagsiden)

Tilmelding til tur til Løgumkloster 19.-21. september 2003

Navn:

Adresse:

Tlf:

Dobbeltværelse

Enkeltværelse

Bemærkninger:

FORELØBIGT PROGRAM

for Løgumkloster-tur 19.-21. september 2003

Fredag ca. kl 14 afgang fra Enghave Station, det endelige tidspunkt
haves endnu ikke.

Fredag aften er der foredrag ved tidl. rektor for pastoralseminariet
Gerhard Pedersen: "Bøn - en verden der åbner sig"
Om lørdag er der planlagt en heldagstur til Slesvig.

Tilmeldte deltagere vil få tilsendt endeligt program omkring 1.
september.

Assisi-Kredsens årsmøde og generalforsamling

lørdag den 22. februar 2003
i Enghave Kirke

Beretning

Sidste årsmøde blev afholdt her i Enghave Kirke den 23. februar sidste år hvor vi hørte et foredrag af Uffe Gjerding fra Folkekirkens Nødhjælp om situationen og problemerne for de kristne menigheder i Palæstina.

Bestyrelsen har afholdt 3 bestyrelsesmøder i årets løb.

Der har været afholdt en rejse til Assisi i den første uge af juni 2002 under ledelse af Gunnar Bach Pedersen og Marianne Plum samt en rejse i efteråret omkring 1. oktober under ledelse af Frederik Hjerrild og Marianne Plum. Begge rejser har været meget vellykkede, og vi nyder den store gæstfrihed hos søstre i Assisi.

I august blev der foretaget en heldagstur med 27 deltagere til Trelleborg og Ystad for at følge de franciskanske spor i det område. En fin tur.

Jeg skal også nævne at vores gode gamle ven fra Assisi, pater Mizzi, nogle dage i august var på besøg i Danmark med en foto-udstilling og div. foredrag i Helligåndshuset i København.

Efterårsmøde i november med Jørgen Nybo Rasmussen om Broder Jakob den Danske, et særdeles spændende historisk foredrag.

Jeg skal bringe en hilsen fra Vips og Knud Nørholm, vores tidl. formand, med ønske om et godt årsmøde. Jeg må anmode om Jeres overbærenhed over for at vi ikke på årsmøderne kan nævne alt hvad der er hændt i årets løb for de enkelte medlemmer. Dels hører vi jo ikke om hver enkelt, lige som vi ikke kan holde kontakt med hvert enkelt medlem. Men nogle personlige hændelser er så alment kendte at vi også vil nævne dem hér på årsmødet. Således er Ingeborg Pedersen død 1. febr. 2003, 90 år gammel. Hun overgav os rettighederne til solsangskortet som vi stadig sælger. Og hun har gennem mange mange år været et meget trofast og kært og ydende medlem, deltager på mange rejser, og en frivillig ambassadør for alt det Assisi-Kredsen står for. Æret være hendes minde.

Tak til bestyrelsen for trofast og muntert samarbejde, ikke mindst til vores kasserer Lotte Abel, til revisor Edith Jensen og til redaktionen af *Nyt fra Assisi-Kredsen* for et velredigeret og spændende medlemsblad. Der er p.t. 364 medlemmer af Assisi-Kredsen. Tak til alle medlemmer, ikke mindst rejsedeltagere, for fælles oplevelser og godt samvær og for hilsner i årets løb.

Pax & bonum,
Frederik Hjerrild

Assisi-Kredsens årsmøde

v. Rita Samuelsen

Vi startede med gudstjeneste som sædvanlig. Det var rart at komme ind i kirken og se alle de mennesker. Prædikant i år var Gunnar Bach Pedersen og dagens tekst var lignelsen om sædemanden.

Inde i salen bød Frederik Hjerrild velkommen til alle - og især til alle den nye medlemmer, der var med for første gang. En særlig velkomst til årets foredragsholder: Sognepræst Elisabeth Lidell, Ris-skov og hendes familie.

Så var der frokost. Kokken, Thomas Plum, havde med sine medhjælpere forberedt en dejlig frokost.

Inden generalforsamlingen var der lejlighed til at betale kontingent og købe bøger og postkort.

Omkring kl 14, hvor foredraget om pilgrimsrejser - specielt om en pilgrimsrejse i Santiago di Compostella skulle begynde, kom yderligere 10-12 tilhørere. Frederik Hjerrild introducerede Elisabeth Lidell, som begyndte foredraget med at fortælle om sine egne erfaringer med hensyn til rejsen til Santiago di Compostella. Elisabeth fortalte ligeledes om, hvad Frans af Assisi og Johs. Jørgensen havde betydet for hende i gymnasietiden i 19-års alderen. Elisabeth har været præst i 23 år, startede i Københavns Domkirke og Det Mellemkirkelige Råd, nu præst i Ris-skov ved Århus.

Elisabeth holder ofte "stille gudstjenester og retræter" f.eks. i Skovhuset, som blev kort omtalt.

Hun havde for et par år siden studieorlov for at studere kristen spiritualitet og de gamle mystikere, følte pludselig et kald til at tage på pilgrimsrejse til Santiago di Compostella. Der blev vist billeder fra forskellige kirker af Arne Haugen Sørensen, omtalt bl.a. Jørgen Johansens bog om pilgrimsvandring (kan lånes på biblioteket). Definition på en pilgrim / pilgrimsrejse (*fra latin: en fremmed, der søger efter Gud*) - dette spørgsmål blev allerede drøftet var kirkemødet i 325 e. Kr.. En af de første pilgrimme var kejserinde Helena, kejser Konstantins mor, som på en rejse til Jerusalem bragte stykker fra Jesu Kors til Rom. Sankt Jacob var den første, der drog til Santiago di Compostella for at missionere. Han ligger begravet her, efter at være blevet halshugget i år 44 i Palæstina. Her kunne han ikke blive begravet, men hans venner bragte "liget" om bord på et skib, som efter legenden strandede på Galisiens kyst. Ligeledes iflg. legenden blev hans hoved igen samlet med kroppen, og derefter begravet. Byen er opkaldt efter sankt Jacob = Sankt Ib, deraf Ibs skal, muslingeskallen, man får efter endt pilgrimsvandring.

Fra den franske grænse til Spanien og til byen Santiago di Compostella er der 800 km at vandre ad Jacobsvejen. Den 25. juli er det sankt Jacobs fødselsdag, så det er meget vigtigt for pilgrimsvandrere at være fremme i byen på denne dag. For at være en "lovlig" pilgrimsvandrer skal

man have et pilgrimspas, som udstedes af en præst eller i et kloster. Dette pas åbner døre for en på turen. Man overnatter på klostre og herberger, dette er gratis, når man har sit pilgrimspas. Man får så stempler undervejs. Man skal jo selv bære sin bagage hele vejen, så en rygsæk på 10 kg (inkl. sovepose) var det Elisabeth havde med på sin 250 km vandring.

fælles sovsteder, koldt vand (de fleste steder), men alle steder en utrolig gæstfrihed og hjælpsomhed. Elisabeth havde hjemmefra haft en angst for at være alene, eksempelvis i familiens sommerhus på Mols, men denne angst forsvandt under pilgrimsvandringen. Elisabeth følte, at de mennesker, der hjalp hende undervejs, var Kristus for hende. Flere gange

Hun havde - af familien - fået "bevilget 14 dage til turen", så derfor blev nogle af de 800 km foretaget med tog. Men 1. april 2000 tog hun af sted. Elisabeth fortalte om nogle af sine medvandrere fra flere lande bl.a England, Canada. Fælles for dem alle var, at de var søgende, tvivlende, troende. Men alle havde et mål for turen. På overnatningsstederne var der

Medlemmer i samtale med foredragsholderen

undervejs tænkte Elisabeth tilbage på sin barndom og hendes aftensang, en sang af Johannes Jørgensen: "Imellem nattens stjerner", som her på turen (især det sidste vers om stjernepilgrimmen) fik stor betydning igen for hende.

Vi sang nu alle "Imellem nattens stjer-

ner”, som jo også er kendt og brugt her i Assisi-Kredsen.

Elisabeth fortalte videre om sin ankomst til Santiago di Compostella, om besøget i domkirken, besøget ved sankt Jacobs grav, sankt Jacobs søjlen, hvor man skal lægge sine hænder. Under messen blev et meget stort røgelseskar brugt. Lugten var voldsom, men onde tunger sagde, at grunden til megen røgelse var, at så kun-

ne man ikke lugte hvor beskidte pilgrimene var! Men rejsen var endnu ikke slut, nej, hun skulle helt ud Atlanterhavet til Cap Finistere (Verdens ende), og det kom hun.

2. del af foredraget var uden kommentar: Et dias-show fra turen ledsaget af georgiansk munkesang. Det var meget smukt og levende. Elisabeth sluttede med at sige: “Jeg fik mere end jeg søgte!”

Sankt Jakobskirken i Santiago

Årsmøde 2003 i Assisi-Kredsen, Enghave Kirke, 22. februar 2003

Frederik Hjerrild bød velkommen til Assisi-Kredsens generalforsamling 2003 Dagsorden er udsendt i Nyt fra Assisi-Kredsen nr. 38

Ad. 1. Valg af dirigent. Her blev Anders Christensen valgt enstemmigt. Anders Christensen takkede for valget og startede med at konstatere, at generalforsamlingen var lovlig indkaldt. Alle formalia var i orden.

Ad. 2. Anders Christensen gav derefter ordet til Frederik Hjerrild for formandens beretning. Denne bringes i kommende nummer af Nyt fra Assisi-Kredsen. Formandens beretning blev godkendt med akklamation.

Ad. 3. Regnskabet blev omdelt og gennemgået af Lotte Abel. Der var derefter tid til spørgsmål til kasserer og dermed regnskab. Regnskabet blev derefter godkendt med akklamation.

Ad. 4. På valg i år var Frederik Hjerrild, Gunnar Bach Pedersen og Theodor Jørgensen. Alle var villige til genvalg og blev genvalgt med akklamation.

Ad. 5. Valg af suppleanter.

Birthe Backhausen og Johan Petersen blev genvalgt med akklamation.

Ad. 6. Valg af revisor. Edith Jensen blev genvalgt. Jørgen Sanderhoff blev genvalgt til revisorsuppleant. Begge med akklamation.

Ad. 7. Der var ikke indkommet nogle forslag til bestyrelsen.

Ad. 8. Gunnar omtalte det kommende arrangement: 6. marts med Biji Markose, den syrisk-ortodokse kirke.

Frederik omtalte den planlagte rejse til Assisi fra 30. maj -7. juni. Rejsen er fuldtegnet. Gunnar omtalte efterårsturen til Assisi. Her er en ændring, idet der afrejses fra København d. 2. okt. i stedet for 3. okt. Der kommer mere omtale i nr. 39.

Efterårsturen til Løgumkloster 19.-21. sept. blev nævnt. Der kommer mere omtale i nr. 39. Der blev udtrykt glæde og tilfredshed med "Nyt fra Assisi-Kredsen".

Anders Christensen takkede for god ro og orden under generalforsamlingen.

sign.

Anders Christensen
Dirigent

Frederik Hjerrild
Formand

Marianne Plum
Referent

Assisikredsens

Driftsregnskab for året 2002

INDTÆGTER

310 kontingentindbetalinger	18.600
Gaver i forb. m. kontingentbetaling	2.565
Indgået ved salg af kort, bøger m.m.	2.239
Obligationsrenter	2.250
Renter af bankkonto	0
Overført fra GBP rejsekonto	6.000
Ystadur, netto	1.469
	<u>33.123</u>

UDGIFTER

Porto og gebyrer	1.275
Kontorartikler og tryksager	903
Telefon	1.000
Gaver	149
Hjemmeside 2002	700
Danske Kirkedage 2001 & 2002	2.000
Økumenisk Fællesråd, kontingent 2002	1.600
Økumenisk Fællesråd, nyhedsbrev	350
Økumenisk Fællesråd, års- og efterårsmøde	2.450
Økumenisk mødedeltagelse, rejseudgifter	191
Nyt fra Assisi-Kredsen, trykning og porto	9.546

NETTOUDGIFTER MØDER m.m.:

Årsmøde	1.885
Efterårsmøde	<u>1.050</u>
I alt	<u>2.935</u>
	<u>23.099</u>
Årets overskud	<u>10.024</u>
	<u>33.123</u>

Rejs Driftsregnskab f

Forårsrejse, GB
Indtægter
Udgifter
Overskud
Overført til hove
Netto
Efterårsrejse, FI
Indtægter
Udgifter

regnskab 2002

Brønshøj d. 28. januar 2003, sign. Lotte Abel Kredsesns regnskabsfører

Amager d. 6. februar 2003

Regnskabet revideret og beholdningernes tilstedeværelse kontrolleret.

sign Edith Jensen

PILGRIMSREJSEN

”Por que...?” Hvorfor er du på pilgrimsvandring, spurgte bakerkonen mig undrende, da jeg en tidlig morgenstund i øsende regnvejr lagde vejen forbi hendes butik for at styrke mig med en kop varm kaffe og nybagt brød. Jeg kan ikke fortænke hende i at spørge, for året rundt drager mange pilgrimme gennem hendes landsby i Nordspanien.

Da mit spanske kun rækker til husbehov, valgte jeg at gøre mit svar til bakerkonen kort : ”Para buscar Dios!” For at søge Gud. Jeg var glad for, at jeg rejste incognito, for havde hun vidst, at jeg var dansk præst, ville hun nok være blevet både forskrækket og forarget over mit svar. Men faktisk var det essensen af den studieorlov, jeg havde fået bevilget : i 3 måneder at fordybe mig i emnet ”kristen spiritualitet”. Og hvordan gør man så det?

Den svenske forfatter Dag Hammar-skjöld skriver i sine dagbogsnotater ”Vejmærker”, at ”den længste rejse er rejsen indad”. Jeg ønskede at forene denne ”min indre vandring” med en ydre, konkret pilgrimsvandring til Santiago de Compostela. Jacobs-vejen, som denne pilgrimsrute kaldes, har eksisteret i over 1000 år. Fra klosteret i Roncesvalles, ved foden af Pyrenæerne til domkirkebyen Santiago de Compostella, ”apostelbyen” i NV-Spanien. Her er ifølge traditionen apostlen Jacob begravet, og her finder man relikvieskrinet med ”los restos del apostolos”.

Så jeg spændte min rygsæk på og vandrede et par uger ad den gamle Middelalderrute, overnattede i klostre og herberger. Undervejs mødte jeg andre pilgrimme : en keramikker fra Canada, en bankmand fra Belgien, en scenograf fra USA, en arbejdssøgende fra Spanien, en IT-konsulent fra Brasilien og en læge fra Frankrig. Alle havde vi forskellige motiver til at vandre : religiøse, sportslige, kulturelle... men fælles for os var, at vi var drevet af en længsel – længslen efter frihed, længslen efter enkelthed, længslen efter Gud. Mødet med disse moderne pilgrimme fik mig til at tænke på dem ældgamle formulering fra Davidssalmen (42,2 – 3a) : ”Som hjorten skriger ved det udtørrede flodløb, sådan skriger min sjæl efter dig, Gud. Min sjæl tørster efter Gud, den levende Gud.”

Burgos på pilgrimsvejen

En søndag i siesta-tiden ankom jeg til det sneklædte Roncesvalles, ved foden af Pyrenæerne. Der var ikke en levende sjæl at se, selv den lokale kro var lukket. Men den smukke klosterkirkes port var åben, og det var som at træde lige ind i en Middelalder-roman. Kirken bare var

v/ sognepræst Elisabeth Lidell, Risskov

tilsyneladende bare åben for mig. Jeg følte mig straks hjemme i stilheden og dunkelheden og kunne i fred og ro tænde et vokslys og nyde de pragtfulde glasmosaikker med de kendteste Bibelhistorier, bl.a. Jesu ord : ”Kom til mig, alle I, som slider jer trætte og bærer tunge byrder, og jeg vil give jer hvile.” (Math. 11,28).

Sådan bør enhver kirke være : For det første skal den være åben for mennesker, der søger Gud. Og for det andet skal mennesker føle sig hjemme i Guds hus. Her skal vi lade op til hverdagens glæder og sorger. Jeg tror, at vi i vores travle zapperkultur i så høj grad tiltrækkes af Jesu enkle invitation : ”Kom til mig, alle

I, som er udslidte, stressede, fortvivlede...., og jeg vil give jer en pause, hvile, fred. Her kan du være, som det lille barn i sin mors favn. Her går tiden i stå, og du kan være Gud nær. Her kan vi med kirkefaderen Augustin bede bønnen : ”Gud, vort hjerte er uroligt, indtil det finder hvile hos dig!”

Da vi alle pilgrimme om aftenen samles til pilgrimsmesse i den gamle kirke, nyder vi kannikernes messesang. Så træder præsten frem i det flakkende lys og tunge røgelsesduft og opfordrer os pilgrimme : ”I begiver jer ud på en vej, tusinder har vandret før jer. Vi beder jer betræde den med åbent sind!” Herefter løfter præsten

Sct. Jakobs grav i Santiago di Compostela

hænderne velsignende og formulerer en bøn – ordene lyder præcis, som de har gjort siden år 1078: at Gud må velsigne vore fjed, og at vi må finde, hvad vi søger, og endelig: at vi må ankomme til vores mål med glæde.

Præstens ord gælder os alle, for ”vi skal jo alle samme vej”, som det så trøstende bliver sagt ved et dødsleje. Når rejsen er slut, når livet er levet, må vi håbe, at vi har fundet, hvad vi søgte, så vi når frem med glæde.”*Dejlig er jorden, prægtig er Guds himmel, skøn er sjælenes pilgrims-gang! Gennem de favre riger på jorden går vi til Paradis med sang.*” (DDS 111,1)

Og så går det ellers derudad, de mange hundrede kilometer. Den moderne pilgrim går gennem de samme landsbyer, klatrer over de samme bjerge, går over de samme floder og besøger de samme kapeller, kirker og katedraler, som også Middelalderens pilgrimme passerede.

10 kg bagage – det er alt nok til de uger, jeg gik min pilgrimsvandring i Spanien. Egentlig er det tankevækkende, at man kan klare sig med så lidt! De basale ting, jeg slæbte med mig i rygsækken var lidt tøj, en flaske vand, en poncho, en dagbog og min salmebog. Og det gav en vældig frihed ikke at være bundet til alt sit jordiske gods.

Sanserne åbner sig på en anden måde mod naturen : de blomstrende mimoser; rent kildevand til flasken og en mundfuld frisk timian fra bjergskrånningen. På rejsen lærte jeg at skærpe min opmærksomhed overfor nuet. Jeg vidste aldrig på forhånd, hvor jeg kunne finde natlogi, eller hvor jeg kunne købe mad. Men det ord-

nede sig altid. Og på den måde blev det ikke målet, men processen, der kom i fokus.

I Spanien vandrede jeg nogle gange i bjergene, helt oppe i skyerne, jeg balancerede på stejle skrænter og slæbte mig af sted i dybe dale – fysisk og psykisk. Præcis som livets vandring kan være det med sine op- og nedture. Også her kom jeg til skilleveje. Hvor jeg skulle vælge – og kunne risikere at vælge forkert. Som regel var det nemt nok at finde vejen, for den var markeret med tydelige skriggule pile, malet på sten, hegn, huse og telefonpæle – alle steder, hvor der var mulighed for tvivl. Alligevel gik det galt en dag, hvor jeg endte ude på nogle endeløse vinmarker, hvor jeg krydsede rundt på må og få, indtil jeg flere timer senere med stor lettelse fandt tilbage til den rette vej. Og min oplevelse fik mig til at tænke på, at det egentlig anskueliggør, hvad en pilgrim er. Ordet kommer af det latinske ”per agrum”, der betyder : over marken. Altså: én, der går forbi, en fremmed.

I Middelalderen vandrede mennesker fra alle egne af Europa på disse ruter. Her mødtes de fremmede på de få farbare veje, spiste ved de samme borde og sov på de samme klostre og herberger. Her udvekslede oplysninger fra de fjerneste afkroge af Europa og lærte fremmede sprog og skikke. Sådan har Middelalderens religiøse og søgende mennesker på trods af landegrænser udgjort et Europa, forenet i tro og håb.

Det forhold har ikke ændret sig i de 1000 år, der er gået siden da. Blot er fællesskabet mellem pilgrimmene udvidet til en international atmosfære. Mødet med an-

dre pilgrimme er en enestående mulighed for international forståelse, fred og økumeni. Vi er som én stor familie, der er på vandring – drevet af længsel efter enkelhed, natur og nærvær med Gud. Om aftenen overnattede vi på refugier på klostre eller herberger, og her kunne vi dele vores brød, ost og vin med hinanden. Og vi kunne dele vore tanker med hinanden. På spansk, tysk, fransk og engelsk udvidedes horisonten for os alle. Jeg mødte katolikker, protestanter, muslimer og ateister. Det, der især prægede rejsen, var netop fællesskabet mellem folk af vidt forskellig profession, nationalitet, alder og religiøs overbevisning.

Det stærkeste indtryk var den store hjælpsomhed og venlighed, jeg mødte overalt. Både blandt andre pilgrimme og hos de lokale spaniere. Godhed var ligefrem en fælles norm, og den rørte mig dybt. En aften fandt jeg natlogi i et refugium, hvor ildstedet blev tændt op og vinen skænket. Over bordet hang en seddel med et digt, formuleret som en bøn til Jesus: "Du, som klæder markens liljer og giver føde til himlens fugle; du, som leder lammene til engene og hjortene til vandhullerne; du, som mangfoldiggør brød og fisk og forvandler vand til vin – kom du og spis ved vort bord - som vært og gæst!" Sådan forekom disse vildtfremmede mennesker mig som sendt fra himmelen.

Efter ugers vandring i øsende regnvejrbegiver jeg mig den sidste morgen af sted fra Monte Gozo, "Glædens bjerg". Herfra kunne – og kan – vi udmattede pilgrimme få et første glimt af katedralen ved vejs ende. Helt mirakuløst holder

regnen op, og en flot regnbue indrammer Domkirken i Santiago de Compostela – og jeg oplever det som et forvarsel på evigheden.

Jeg går ind i byen, forbi markedspladsen med det brogede folkeliv og videre gennem de smalle, brolagte gader. Endelig træder jeg ind på pladsen, hvor Domkirkens kæmpemæssige tvillingetårne hæver sig mod himlen. Jeg går op ad trappen og ind i kirken, der er Spaniens største helligdom. Her er dunkelt, og luften er tyk af røgelse. Som traditionen foreskriver, styrer jeg mod hovedportalen og lægger hånden på den slidte søjle, som bærer Jacobs statue. Og jeg tænker på de tusinder af pilgrimme før mig, som har lagt deres ønsker, længsler og bønner i Guds hånd på dette sted.

Hovedportalen til Sankt Jakobs Kirke i Santiago.

Men rejsen er endnu ikke slut. For Middelalderens pilgrimme fortsatte det sidste lille stykke helt ud til Atlanterhavet. Den yderste spids af Spanien hedder Cap Finisterre – det betyder "verdens ende". Columbus havde jo dengang endnu ikke fundet Amerika. Så Middelalderens mennesker var overbevist om, at det, man kunne se herude, simpelthen var det yderste af jordkloden. Herude samlede

pilgrimmene en af de store muslingeskal-
ler op, som var symbolet på, at man havde
været ved verdens ende og ved Jacobs
grav. Symbolet, Ib-skallen bar man på sig
resten af sine dage, ja, man tog det med
sig i sin grav.

Ude på den yderste klippe står et kæmpe-
stort fyrtårn og angiver kursen for de søfa-
rende. Dens stærke lys har ledt søfolk på
rette vej og frelst dem fra de farlige klip-
peskær. Deriblandt mange fra min egen
familie, som har sejlet forbi derude på At-
lanten: min morfar, min bror, min mand
og min svoger. Ligesom de satte kursen
efter fyrtårnet, skal vi også have pejle-
mærker i livet. Personligt kan jeg ikke fø-
restille mig bedre steder end kirkerne,
hvor vi kan få justeret kursen i vores liv
og ledes på rette vej.

Mens jeg nød udsigten over havet, stillede
jeg mine udtrådte støvler på klippen. Jeg
var nået til vejs ende efter vandringen. Og
jeg kom til at tænke på udtrykket: Når vi
engang stiller skoene", når vores pilgrims-
rejse på jorden er slut, så tror vi måske, at
vi har nået vores "Cap Finisterre", jordens
ende, vores vejs ende. Men vejen fører
videre....

*Måske så støvlerne sådan ud - men disse
var nu van Goghs!*

Denne bog er en god, kort ind-
føring i Frans af Assisi liv
og betydning. Den forsøger
ikke at være et akademisk
forskningsværk, men vil ej heller være
en slags "historisk roman". Der er tale
om et kort (128 s.), let tilgængeligt men
seriøst værk. Der er ingen nye påstande
eller forskningsresultater at hente her.
De mennesker, som allerede har læst
flere biografier om den hellige Frans, vil
ikke lære noget nyt. Men for dem, der
leder efter en pålidelig indføring i den
helgens liv, kan den foreliggende bog
sagtens anbefales.

Bodil Busk Sørensen lægger ikke skjul
på, at hun bygger sin skildring på Johan-
nes Jørgensens gamle biografi. Men hun
har også læst de klassiske middelalder-
værker om den hellige Frans og flere
moderne skildringer. Hun har gjort god
brug af Marianne Powells og Hubert
Hodzelms 1999-oversættelse af Frans
af Assisis skrifter og af Johannes Jongs
oversættelse af den hellige Bonaventuras
Franciskusbiografi, som blev udgivet i
2002. Bogen kan derfor kaldes "up to
date".

Lærde videnskabsmænd skændes om
mange detaljer i den hellige Frans'
liv - man leder hele tiden efter "den hi-
storiske Frans". Uanset hvad man siger
om manden, er der mindst nogle histori-
kere, som vil påstå, at sligt aldrig skete.
Sørensen prøver at vejlede læseren gen-
nem denne akademiske jungle med at
markere med ordet Legende "det mere
legendeprægede stof". Forsøget forvir-
rer mere end det hjælper, idet det er
svært at gennemskue, efter hvilke krite-

Anmeldelse:

Bodil Busk Sørensen

Frans af Assisi - en udfordring til vor tid

Frederiksberg: Alfa Forlag, 2003

rier forfatteren betegner nogle fortællinger som "legendariske" og andre "historiske".

Jeg har læst alt for mange Franciskusbiografier, der beskriver udføreligt den helliges ungdom og omvendelse, samt hans stigmata og død, men som springer letfærdigt over den største del af mandens liv, nemlig de år, da han grundlagde og ledte en orden og levede som mindrebroder. Den største del af Sørensens bog behandler netop disse år. Her lærer vi Frans' vision, hans spiritualitet, hans livsprojekt at kende. Man kan ikke skrive om Frans af Assisi, uden at røbe sin kirkepolitiske indstilling, men Sørensens bog er nøgtern og upolemisk.

Bogen selv siger, at dens centrale spørgsmål er: "Hvad var det hos Frans, der fascinerede mennesker dengang - og stadig gør det?" Til det formål tilføjer forfatteren 29 sider om "Frans af Assisis betydning i dag". Efter min mening er dette

bogens vigtigste bidrag, idet forfatteren afleverer en helt personlig og indsigtfuld syntese af den franciskanske ånd.

Denne bog er et godt eksempel på det, som franskmændene kalder "en populær bog på højt niveau". Den udfordrer læseren uden

at være umulig at komme igennem. Fra tid til anden bliver sproget lidt for poppet efter min smag (hun bruger for eksempel floskelen "nummer ét" lidt for ofte). Afsnittet om korstogene siver af politisk korrekthed, men på samme tid virker forfatteren uvidende om, at mange danske katolikere betragter betegnelsen "Romerkirken" som nedladende. Disse småting forringer dog ikke bogens brugbarhed særligt meget.

Bodil Busk Sørensens Franciskusbiografi bliver fra nu af dén, som jeg vil anbefale til mennesker, der ikke har læst om Frans før.

Bob Showers OFM Conv.

ASSISI-REJSE 2. - 11. OKT 2003

Rejsen er allerede fuldtægtet

Men interesserede kan skrives på venteliste

Henvendelse til:
Gunnar Bach Pedersen
eller Marianne Plum

Ingeborg Pedersen in memoriam

Ingeborg Pedersen, kunsthistoriker og malerinde, døde den 1. februar 2003 i en alder af 90 år. Ingeborg Pedersen var et meget trofast medlem af Assisi-Kredsen, og hun donerede Assisi-Kredsen det smukke kort med Frans af Assisi's *Solsangen*, indrammet af fugle og blomster. Hendes bog *En rejse i solsang* afspejler hendes enkle og renlivede sind. Hun var en livskunstner som inspirerede mange mennesker gennem rejser og kurser og foredrag med sin livsglæde og imødekommende indstilling til alle med hjerte og øre og syn for alt skønt og stort heneden.

I Assisi-Kredsen har vi nydt godt af Ingeborgs Pedersens foredrag, hendes deltagelse i rejser til Assisi, årsmøder og gudstjenester - hendes store samling af julekrybber fra hele verden, vist mere end 200 som nu er deponeret hos Helsingør Stift til udlån i stiftets kirker, har sit udspring i klostret i Greccio hvor Frans lavede en julekrybbe.

Hun var en glad og oplagt rejsefører i det franciskanske Italien, i Grækenland og i Israel, og der er mange mennesker som kan forenes i en fælles bøn for hende: *Pace e bene*, Fred og alt godt!

Frederik Hjerrild

BESTYRELSEN

Frederik Hjerrild, formand
Strindbergsvej 34, 2500 Valby
tlf 36 17 50 70
hjerrild@assisi-kredsen.dk

Marianne Plum, sekretær
Oliemøllegade 12,3. 2, 2100 Kbh Ø
tlf 39 29 87 40
plum@assisi-kredsen.dk

Lotte Abel, kasserer
Sandbygårdvej 31,2.tv.
2700 Brønshøj
tlf 38 28 85 56
Assisi-Kredsens giro: 225 19 49

Suzanne Scavenius Torp,
Jægersborg Alle 45, 2. mf.
2920 Charlottenlund
tlf 39 64 45 11

Gunnar Bach Pedersen
Sdr. Boulevard 114,1.tv, 1720 Kbh. V
tlf 33 25 52 92

Vera Christensen
Valhøjs Allé 125 A st.th.
2610 Rødovre
tlf 36 41 23 19

Johan Petersen
Kulsviervej 95 B, 2800 Lyngby
tlf 45 83 45 93

Br. Theodor Jürgensen OFM Conv
Frederiksborgvej 11A, 4000 Roskilde
tlf 46 36 77 56

Birthe Backhausen
Peter Rørdamsvej 28 st., 2400 Kbh NV
tlf 35 83 39 07

NYT FRA ASSISI-KREDSSEN

redigeres af
Marianne Plum (ansv)
Gunnar Bach Pedersen

Assisi-Kredsen på Internet: <http://www.assisi-kredsen.dk>